

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Jakuba Camrdy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Vyklického, v právní věci navrhovatele: **T. P.**, proti odpůrcům: 1) **Státní volební komise**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, 2) **Ing. Miloš Zeman**, bytem Brdičkova 1917/9, Praha 5, a 3) **Ing. Vratislav Mynář**, bytem Osvětimany 274, okr. Uherské Hradiště, odpůrci 2) a 3) zastoupeni JUDr. Janem Vondráčkem, advokátem se sídlem Zbraslavské nám. 458, Praha 5 - Zbraslav, v řízení o návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky,

t a k t o :

I. Návrh se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1.] Nejvyšší správní soud obdržel dne 29. 1. 2013 návrh na neplatnost volby prezidenta republiky podle § 90 odst. 5 s. ř. s. a § 66 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o volbě prezidenta republiky“). Navrhovatel se uvedeným návrhem domáhá rozhodnutí o neplatnosti volby prezidenta republiky konané ve dnech 11. a 12. ledna 2013 (I. kolo) a 25. a 26. ledna 2013 (II. kolo) a nařízení opakování volby počínaje rozhodnutím o registraci kandidátních listin.

[2.] Navrhovatel má za to, že v průběhu volby byla porušena ustanovení zákona o volbě prezidenta republiky způsobem, který mohl ovlivnit její výsledek. V podaném návrhu přitom napadá postup Ministerstva vnitra při registraci kandidátních listin pro volbu prezidenta republiky. Ministerstvo odmítlo provést registraci kandidátních listin kandidátů Ing. Vladimíra Dlouhého, CSc. a Tomio Okamury, kteří podle názoru navrhovatele splnili požadavek doložit ke kandidátní listině petici podepsanou nejméně 50 tisíci oprávněnými voliči. Navrhovatel ministerstvu vytýká, že při namátkové kontrole údajů na peticích je ověřována pouze správnost údajů, resp. jejich soulad se záznamy v evidenci občanů, nikoliv existence projevu vůle petenta. Kandidát přitom nemá možnost ověřit správnost osobních údajů o občanech, kteří ho podpořili. Navrhovatel dále kritizuje i požadavek, aby petent uvedl adresu trvalého pobytu, neboť k identifikaci osoby podle něj plně postačuje uvedení jména, příjmení a data narození. Z uvedených důvodů je navrhovatel toho názoru, že § 25

a § 26 zákona o volbě prezidenta republiky jsou v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, a navrhl, aby Nejvyšší správní soud věc předložil Ústavnímu soudu s návrhem na zrušení uvedených ustanovení.

[3.] Jako další důvod navrhovatel uvádí, že ministerstvo postupovalo nesprávně při výběru náhodného vzorku podpisů pro účely namátkového ověření správnosti údajů uvedených na peticích podle § 25 odst. 5 a 6 zákona o volbě prezidenta republiky. Ministerstvem předem deklarovaný postup totiž nebyl podle navrhovatele dodržen, neboť ministerstvo „použilo pro namapování kandidátem určených čísel petičních archů na výstup algoritmu pseudonáhodného výběru naprosto netransparentní relaci (přetřídění)“. Přetříděním petičních archů mohlo dojít k ovlivnění počtu platných podpisů ve vybraných vzorcích. Přestože navrhovatel nemá podle svých slov důkazy svědčící o tom, že ministerstvo realizovalo přetřídění se záměrem poškodit některé kandidáty, již pouhá pochybnost o dodržení požadavku náhodnosti výběru podpisů do kontrolních vzorků spolu s nepřezkoumatelností svévolného postupu ministerstva je důvodem pro rozhodnutí o neplatnosti volby.

[4.] Odpůrce 1) ve vyjádření k návrhu uvedl, že s otázkou ústavnosti zákona o volbě prezidenta republiky se již Nejvyšší správní soud vypořádal v rámci soudního přezkumu registrace kandidátních listin, a to konkrétně při přezkumu rozhodnutí Ministerstva vnitra o odmítnutí kandidátní listiny Ing. Vladimíra Dlouhého, CSc. a Tomia Okamury. Jeho závěry přitom následně aproboval i Ústavní soud při rozhodování o ústavní stížnosti Tomio Okamury (nález Ústavního soudu ze dne 7. 1. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 27/12, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>). Pokud jde o postup při výběru náhodného vzorku pro účely namátkového ověření správnosti údajů uvedených na peticích, poukázal odpůrce 1) na to, že navrhovatel nepředložil důkazy svědčící o tvrzeném zmanipulování výběru. Vzhledem k tomu, že namítá pouhou důvodnou pochybnost, nemůže být návrh úspěšný, neboť není naplněn předpoklad protizákonnosti, resp. porušení některého ustanovení zákona o volbě prezidenta republiky.

[5.] Odpůrci 2) a 3) ve vyjádření k návrhu uvedli, že námitkami proti postupu Ministerstva vnitra při namátkové kontrole správnosti údajů na peticích na podporu kandidáta se již Nejvyšší správní soud zabýval ve věci návrhu Tomia Okamury vedené pod sp. zn. Vol 11/2012, přičemž dospěl k závěru, že k porušení zákona nedošlo. Stejně tak byla již podrobena ústavnímu přezkumu ustanovení § 25 a § 26 zákona o volbě prezidenta republiky, přičemž nebyla Ústavním soudem shledána protiústavnost. Podle odpůrců 2) a 3) je návrh snahou o opětovný přezkum věci, o níž již bylo pravomocně rozhodnuto, postup navrhovatele proto podle nich představuje obcházení překážky věci pravomocně rozhodnuté. I kdyby ovšem k porušení zákona došlo, pak se nejedná o kvalifikované porušení způsobilé ovlivnit výsledek volby prezidenta republiky ve smyslu § 66 odst. 2 zákona o volbě prezidenta republiky.

[6.] Podáním ze dne 1. 2. 2013 navrhovatel podle § 8 odst. 5 s. ř. s. vznesl námitku podjatosti předsedy senátu JUDr. Vojtěcha Šimíčka. O námitce podjatosti rozhodl čtvrtý senát Nejvyššího správního soudu usnesením ze dne 12. 2. 2013, č. j. Nao 7/2013 - 47 tak, že JUDr. Vojtěch Šimíček není vyloučen z projednávání a rozhodování věci.

[7.] Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že dne 29. 1. 2013 bylo v částce 11/2013 Sbírky zákonů pod č. 25/2013 Sb. zveřejněno sdělení Státní volební komise o vyhlášení celkového výsledku volby prezidenta republiky konané ve dnech 11. a 12. ledna 2013 (I. kolo) a ve dnech 25. a 26. ledna 2013 (II. kolo). Z čl. II sdělení vyplývá, že prezidentem republiky byl v této volbě zvolen Ing. Miloš Zeman.

[8.] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou v dané volební věci splněny podmínky řízení, a shledal, že návrh obsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti (§ 37 odst. 3 a § 93 odst. 2 s. ř. s.) a byl podán osobou oprávněnou (§ 90 odst. 5 s. ř. s.) ve lhůtě sedmi dnů po vyhlášení celkového výsledku volby prezidenta republiky (§ 66 odst. 1 zákona o volbě prezidenta republiky) u věcně a místně příslušného soudu (§ 68 zákona o volbě prezidenta republiky a § 92 s. ř. s.).

[9.] Po ověření, že jsou splněny podmínky k projednání a rozhodnutí věci, tedy Nejvyšší správní soud přistoupil k meritornímu posouzení návrhu.

[10.] Z obsahu podaného návrhu je zřejmé, že navrhovatel brojí v obou částech svého návrhu pouze proti postupu ministerstva při registraci kandidátních listin pro volbu prezidenta republiky. V této souvislosti je třeba konstatovat, že ve věcech registrace kandidátních listin se lze soudní ochrany domáhat pouze na základě návrhu podle § 65 zákona o volbě prezidenta republiky ve spojení s § 89 odst. 2 a 4 s. ř. s. Podle § 89 odst. 2 s. ř. s. se může při volbě prezidenta republiky domáhat vydání rozhodnutí o povinnosti registrovat kandidátní listinu nejméně dvacet poslanců nebo nejméně deset senátorů, kteří navrhli kandidáta na funkci prezidenta republiky, nebo občan, který navrhl kandidáta na funkci prezidenta republiky, nebo kandidát uvedený na kandidátní listině, která byla odmítnuta. Podle § 89 odst. 4 s. ř. s. se může naopak zrušení registrace kandidátní listiny jiného kandidáta domáhat nejméně dvacet poslanců nebo nejméně deset senátorů, kteří navrhli kandidáta na funkci prezidenta republiky, nebo občan, který navrhl kandidáta na funkci prezidenta republiky.

[11.] Účelem právních prostředků soudní ochrany podle § 65 zákona o volbě prezidenta republiky je zajištění soudního přezkoumání postupu Ministerstva vnitra při registraci kandidátních listin. Soudní ochrany se přitom mohou domáhat pouze aktivně legitimované osoby a skupiny osob, a to za podmínek stanovených v § 65 zákona o volbě prezidenta republiky ve spojení s § 89 odst. 2 a 4 s. ř. s. Z hlediska systematického je třeba považovat návrh na ochranu ve věcech registrace kandidátní listiny za právní prostředek, který je svou povahou speciální k návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky podle § 66 zákona o volbě prezidenta republiky. Nedostatek aktivní legitimace k podání návrhu ve věci registrace kandidátní listiny proto nelze obcházet tím, že se osoba, která není aktivně legitimována k podání návrhu podle § 65 zákona o volbě prezidenta republiky, bude domáhat přezkoumání postupu Ministerstva vnitra při registraci kandidátních listin v řízení o návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky podle § 66 zákona o volbě prezidenta republiky.

[12.] Jinými slovy, je vyloučeno, aby se navrhovatel, jenž nebyl aktivně legitimován k podání návrhu na ochranu ve věci registrace kandidátních listin podle § 65 zákona o volbě prezidenta republiky, úspěšně domáhal vyslovení neplatnosti volby prezidenta

republiky pouze z důvodů týkajících se tvrzených pochybení Ministerstva vnitra při registraci kandidátních listin. V této souvislosti lze poukázat na usnesení ze dne 9. 12. 2004, č.j. Vol 11/2004 - 31, publikované pod č. 471/2005 Sb.NSS, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil obdobný závěr i ve věci týkající se přezkumu voleb do Senátu. Nejvyšší správní soud v uvedené věci konstatoval, že v rámci řízení ve věcech neplatnosti voleb a hlasování (§ 90 s. ř. s.) nelze s úspěchem brojit proti vadám v registraci přihlášky kandidáta.

[13.] Pokud jde o navrhovatelem navrhované předložení věci Ústavnímu soudu s návrhem na zrušení § 25 a § 26 zákona o volbě prezidenta republiky, konstatuje Nejvyšší správní soud, že pro tento postup nejsou v daném případě splněny podmínky. Podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky, dojde-li soud k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem, předloží věc Ústavnímu soudu. V daném případě Nejvyšší správní soud ustanovení § 25 a § 26 zákona o volbě prezidenta republiky vůbec neaplikoval. Již z tohoto důvodu tedy není oprávněn k předložení věci Ústavnímu soudu.

[14.] Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že se výkladem a posouzením dotčených ustanovení zákona volbě prezidenta republiky již zabýval ve svých předchozích rozhodnutích ve věcech týkajících se registrace kandidátních listin pro volbu prezidenta republiky (srov. např. usnesení ze dne 13. 12. 2012, č. j. Vol 11/2012 - 36 a č. j. Vol 12/2012 - 34, dostupná na www.nssoud.cz). Právní závěry vyslovené v těchto rozhodnutích většinou soudců volebního senátu Nejvyššího správního soudu aproboval následně i Ústavní soud při rozhodování o ústavní stížnosti pana Tomio Okamury (viz zmiňovaný nálezn Ústavního soudu ze dne 7. 1. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 27/12).

[15.] Ze všech uvedených důvodů Nejvyšší správní soud předmětný návrh zamítl.

[16.] O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 93 odst. 4 s. ř. s., podle něhož ve věcech volebních žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu